

licul

Humor și satiră

Biblioteca Centrală de Științe și Literatură Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Pasivitatea.

Idea de stat maghiar se crede a fi lacul proverbial, în care se adună broaștele de sine. Tisza și antecesorii săi, 20 de ani, au muncit, în sudórea feței altora, la formarea lacului. Multe broaște de diferite rase au și sărit în lac, cu deosebire de cele tăiate împrejur. Chiar și broaște românești au sărit în lac, dar' puține, și numai de cele dedate de a înota în tóte apele.

Tisza, observând asta, a pus pe broscii dela „Viitoriul“ la marginea lacului, ca se cânte, și prin cântecul lor se seducă broaștele românești la sărirea-n lac. Broscii dela „Viitoriul“ au cântat însă atât de prost, încât necum se mai saie vr'o broască românească-n lac, și din cele, ce înotau deja în lac, au sărit afară.

De atunci Tisza au pornit o goană teribilă contra broaștelor românești, dedate a trăi pe uscat, le calcă și le strivește, unde le află, dar' acestea tot nu sar în lacul lui. Nu pentru-că lacul, la care Tisza și consortii lucră de 20 de ani, conține, în loc de apă, petrolu.

Conferința alegătorilor români din Ungaria și Transilvania, în ședința sa din 25 Aprilie la Sibiiu, nu putea deci concluda alta decât:

Pasivitatea.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Marcule melean bălai
Jocă tu-n luna lui Maiu,
Hai jocă p'al nostru plaiu
Că Ț'om da bani pentru traiu!

Hop! puiule cu coraj
Hai jocă nițel la Blaj,
Tocmai la metropolie
Că Ț'om da vin și rachie!

Hop Marcule pe sub ciur,
Că la tăierea-mprejur,
Mâncă Mendel cel vestit
Cu vlădica dintr'un blid.

Masa metropolitană
N'a vădut față jidană
De când stă cu fața-n sus,
Jocă bine puiu de urs!

Ear' atuncea, respicat
Mendel a fost învitat
Ca se bee bruderschaft
Din rëcoritorul Saft.

Mai dîcã dar' cei nebuni,
Cã-n Blaj nu se fac minuni,
Cã sfântul metropolit
P'un jidan n'a convertit:

Dupã prãndul diplomat
Un fenomen minunat
În Blaj ni s'a arëtat,
Eatã lucrul cum a stat:

Mai întãiu și mai întãie
În Blaj, din tipografie,
Trei foi adio 'și-au luat
Hop, Marcule, cã te bat.

Mai întãiu doctorul Grama
Și-a tras socóta și sama,
Cã fóia bisericéscã
El se n'o mai tipãrëscã!

Și drept avù, vedea bine
Cã nu 'i-o cetește nime,
Cã cine-o cetește odatã
Ca de spirt așa se-mbatã!

Apoi nici nu-'i vr'o mirare
C'un vlãdicã óre-care
'I-au chiar fãcut observare
Se nu traduc'asa tare!

'I-ar fi dîs, cum se aude,
Se muncéscã, se asude
La lucruri naționale,
Dacã vrea parale!

Deci Grama s'a desgustat
Și péna o-a aruncat;
Ađi nu mai e redactor
Pe séma preoților.

Hop, Marcule pe sub ciur,
Cã la tãierea-mprejur
În Blaj, chiar lângã vlãdicã
Eșia „Fóia scolasticã“.

Dupã prãndul diplomat
Și acesta a încetat,
Și ađi pentru dãscãlime
Din Blaj nu mai scrie nime.

În anul care-a trecut
Tot din Blaj a apãrut
Și pentru sãteni o fóie,
Ađi? Nici de ea nu-'i nevoie!

Deci astãđi Blajul sëracul
Progresézã chiar ca racul,
Mendel e în vírful cãtușii
Noi sũntem la cheia ușii!

Dela prãndul diplomat
Unde Mendel fũ chiebat,
Trei foi care le-am avut
Tóte bine le-am perdut.

Nici popor, nici dăscălime,
Ba chiar nice preoțime
Nu-și mai are fôia-n Blaj,
Și Mendel a prins curaj.

Hop și țup puiuțule,
Lasă Blajul Marcule
Și te trage-ncetinel
Colo cătră Idicel.

Că acolo, fêtul meu
Protopopește Șagău,
El singur protopopește
Și pe popi nu cârmuește.

Dar' în jur de Idicel
Umblă numai frumușel,
Și vei face cunoscintă
Cu ai lui popi de bună viță.

De-î merge prin Măierău,
Veți de Branea fêtul meu,
Și de-î vedea că se-mbată
Pune-î sub plit o covată.

Ear' în Filea de-î sosi
Cu Ciril ti întâlni
Ști tu, cu Fulea Ciril
Ce umblă tot în april.

Pe Fulea și pe Branea
Ia-î Mărcuț cu dumnia-ta
Și-î dū în Deda preste Mureș,
Veți se nu facă vr'un greș.

În Deda te dă și-ntreabă
De Csernatonî, și-î bagă
După masă, și le pune
Sub bot rachie de prune.

Apoi, de s'or îmbêta
Trecii eară dumnia-ta
Dela Deda la Filea
Se nu-nece sfințenia!

Că acești doi, bate-î Dómne!
Pot lesne să se răstórne
Cu luntrea și-apoi iei drace
Din Murăș, ori dă-le pace!

Dar' acești doi sfinți părinți
Sunt minunați între sfinți:
Unde nu beau, nu se-mbată
Pentru vin ei nu se ceartă!

În Reghin, prin cele crășme,
Ei cred, că nu-î vede nime
Cum pe scări fac gimnastică
Și cătră raiu se ridică.

Țin iarna noptița-ntregă
Caii inhămați la telégă,
Ear' ei beau și chiuiesc
Și de lume nu gândesc.

Sătui de vin și palincă
Prin birturi stau și predică
Despre moral, despre pace,
Ia-î și-î dū cu tine drace.

Ori de-î vedea că-'s prea grei   Și cu ei se târguește
Tunde-î frumos ca pe miei   Se-î dîcă una popește,
Și de haine mi-î desbracă   Că le-a da, ce-a căpêtat
Și în Murêș mi-î îneacă.   Pentru mortul ce-a îngropat.

Dar' peștii de 'i-or mânca   Ei nu cred, el li-se jură
Ca de măslat vor turba,   Și aduce dela șură
Deci în Murêș nu-î țîpa   Un măgariu ca toți măgarii
Ci-î dî drace-n țara ta!   Se cinstescă lăutarii.

Marcule, nu sta cioruș,   Têrgul dacă s'a făcut
Hai mai aprópe de Cluj,   Musicanții-au început
Vină chiar în Dretea-n sat   Ai cânta de joc și jele
La un popă prea stimat.   După gustul dumnisele.

Ioan Topan se subscie   Popa era lângă mésză
Și e om de omenie,   Măgariul era prin casă,
Cu dómna curatorésă   Ear' țigani ceterau
Fac o dragoste alésă.   Popa și măgar sbierau.

Curatorésa cu el   De astăzi dela-nserat
Se duc lin și chitinel   Până mâni la lumnat,
Prin poduri și caută ouă,   Măgariul și cu popa
Ori croiesc dragoste nouă.   Ascultară cetera.

De 'alt-cum popa Topan   Mai și jucară nițel,
E un frumușel melean,   Se pupară frumușel,
Și-î plac musica și vinul   Și porunceau: ca se dîcă
Și lelea dela vecinul.   Țigani cu-a lor musică!

Odată, la o pomană,   Dar' dîuă când se făcea,
Sătul de vin și de zamă,   Țigani se pregătea
Vede niște ceterași,   Cu popă și cu măgariu.
El îi chiamă mintenași.   Se plece cătră Sân-Craiu.

Dar' popa s'au dus acasă, S'au pus lângă preutésă, Ear' țigani cu măgariul Își urmau peregrinagiul.	Jócă-'l și îi iuește: Popă, se duculuește Se faci lucruri necioplite? Spune cinstite părinte!
Când la mijlocul de sat Primariul de ei a dat Și s'a pus, 'i-a întrebat, Asin de unde-au furat?	Nu te temi de Dumneșeu Și de domnul archiereu De Mendel și de Vancea, Spune sfințenia-Ta!
Ei spun: jupâne primariu, Acest frumuseșel măgariu Ni-'l dădù popa Topan, Căci 'i-am ceterat avam.	De vrei se-'ți petreci tu bine, Cu musica lângă tine Și n'ai bani la buzunar, Nu da tu bietul măgar.
Nu vrù se creță primariul, Deci el confișcă măgariul, Ear' țigani-au tras îndată Pe popa la judecată.	Pune-te cu musikschaft Bea cu dênșii bruderschaft, Cum face Bociat Amnari Din Bănat, din Bouțari!
Judecata din Hodin Vedënd că popa-'i creștin, Hotărî: el se plătéscă Bani la ceata țigănescă.	Hop în tindă, hop în grindă, Mărcuț hop și-n Apahidă La prea cinstitul popa, La Elisie Moga.
Bani, că ce 'i-au ceterat, Bani pentru proces purtat, Ear' asinul, se-'l dea, veđi, L'ai defunctului eređi!	Hop, că el din neunit S'a făcut popă unit, Ca se își învêrte bătul Cum prescrie tipicul.
Și așa s'au întemplat Precum eu v'am cuvântat Cu părintele Topan, Deci jócă-'l Mărcuț d'un ban.	Hop, că Moga Elisie, Ca un om de omenie Și ca un galant cocon Nu umblă fără baston.

În biserică la trastie
 Tot cu bastonul își bate
 Pe cantor, dacă-l sfădește
 Precum se duculuește.

Adecă: mai întâiu popa
 Sbiéră: nu-î bună cântarea,
 Ear' diacul țice: ba
 Îi bună — sfinția ta!

Sciți că vorba vorbă scóte
 Deci popa meu se socóte
 Și-și ia bâta și jup, jop
 La cantor preste cojoc.

Dar' cantorul s'a-ndârzit
 Și nu rabdă umilit
 Plata ce-î venia de sus,
 Jócă puiu de urs.

Pe semn cantorul lui Moga
 Nu-î neam cu al lui Podóbă,
 Căci pân' ai numera „tri“
 Pe popa mi-l grămădi.

Apoi dăi! dar' dă-î cum știe
 Da omul într'o mânie,
 Ear' poporul credincios
 Se uita la cei de jos.

Vedënd poporul în urmă
 Că gluma nu li-sé curmă
 Dóuë cete s'au făcut
 Și pe ei 'i-au desfăcut.

Hop Mărcuț gadină vie,
 Ia pe popa Elisie
 O leacă la păruielă,
 Jócă-mi-l pe socotelă!

Și mi-l jócă și mi-l suci
 Că 'ți-a da mere și nuci,
 Și mi-l strînge câte un pic
 După unitul tipic!

Marcule gadină vie,
 Pe cine-î avea mânia
 Blastămă'l diac se fie
 La popa nost Elisie.

Că bătăi de n'a primit
 În lume cât a trăit,
 D'aceea el și-n biserică
 Că-i de legea catolică.

Eși Mărcuț dintre femei
 Și te dù la Ungurei,
 Pe valea Secașului
 În arëtul Blajului.

C'acolo diac și popă,
 Dacă-și fac fólele dobă
 De spiritul jidovesc,
 Prea cinstit se omenesc.

Mai întâiu ei se dispută,
 Dup'aceea își îpută
 În urmă de cap și barbă
 Fac o grósnică ispravă.

Însă popa, ca mai mare,
Din crâșmă la garduri sare
Și rupe pari și grădele
Să dea în ómeni cu ele.

La ham de n'a vrea se tragă
Fă-l Marmorele se trecă
La Bociat din Bouțari,
La popa cel mai murdari.

Ia-l deci tu Mărcuțule
Și-l satură puiule,
A rupe parii din gard
După ce s'a îmbetat.

Că el cu Bociat Andreiu
Cu mai câțiva lângă ei,
Și Dunărea o-ar sêca
De-ar fi spir, apa din ea!

Ia, ȃic, fără pic de milă
Pe Mărginean Mihăilă,
Fă cu el huzdup în lac
Și-ntrebă-l: popă-i ori drac?

Marcule puiuț frumos
Mergi acum pe Bega-n jos,
Pân' la satul Marginea
Și jôcă și strig'așa:

Hop puiuțul ursului
În țera Hațegului
La domnul Suciș Isidor,
Invêrtesce-l p'un picior!

Mult mă mir și mă desmir
De Julius Dragomir,
Ce păcate dăscălesce
De nu se călugăresce!

El e notareș în Tușcea
Dar' și-a mâncat omenia
Cu glaja și coitele,
Din tóte bordeele.

Până ține dăscălia
Lese la naiba răchia,
Că bătând halaripul
Lesne 'și-a frânge gâtul.

Nu-i muiere depravată
Pe carea, dacă se-mbată,
El se nu o dragostescă
Și bine sê o plătêscă.

Apoi gât, de n'a avea,
Spună-mi rachiș cum va bea?
Și sê nu bea Dragomir
Mê ciudesc și mult mă mir?

Bea până cade sub gard,
Coite și chelneri îl bat,
Face rușine la neam,
Bagă-l tu Mărcuț în ham!

Hop! puiuțul ursului
Colo-n munții Iancului,
Și caută prin Abrud
P'un inginer absolut.

El Petru Lucaciu se scrie   Oamenii, vedând pilda,
 Și-ar fi prunc de omenie,   Fac și ei ca și popa;
 De-ar da-n brumă dragostea   Câinii dacă 'i-ar simți
 Ori de s'ar mai modera.   Stau bun, că toți s'ar roși.

C'ar fi daună, sêracul,   Jocă-mi-'i dar' puiule
 Coitele se-'i pună capul,   Sê uite dragostile,
 Părăsască crășmele   Și se-'și vedă de popie
 Mândrele și vorbele!   C'iaia-'i a lor lefterie.

Dacă nu te-a asculta   Dacă nu și nu și nu,
 Marcule, pe dumnia-ta,   la-'i Marcule și mi-'i dū
 Atunci spune-'i negreșit   În cetate în Gherla
 Că băiesii-'i dau opșit.   Sê nu spurce prescura!

Mărcuțale, nu fi beat,   Marcule puiuț voinic,
 Mergi aprôpe de Arad,   Fi bun jocă înc un pic,
 În Secusigiu frumos   În Sejtény lângă Arad
 Unde merg tôte pe dos.   La un dascăl prea stimat.

Acolo sunt doi preoți   Hop, că el, din întemplare
 Cu mintea de șapte coți,   L'o fată doi gineri are;
 Dar' la ei moralitate   Pe cel care-'i legiuit
 Nu cota Mărcuț fêrtate.   S'a pus și la huiduit,

Amêndoi sunt Ișfănesci   Ear' cel cununat la plop
 Dar' în lume rar găsesci   Face dragoste potop.

Doi preoți mai nimeriți,   Și prea fericitul socru
 Amêndoi sunt neuniți.   Află cale, află modru,
 Ei, creșdând c'asa e bine,   Nici a nu se rușina
 Țin harem, au concubine,   Pentru una ca asta.

Chiar acum la bêtrânețe   Ba încă el dă privilegi
 Âmblă după cosiți crețe.   Fetei la fărădelegi;

Și tot nu se rușinează
Dascăl de se însemnează!

Trage-l Mărcuț de suman
Și-i ți: Mă George Roman,
Lasă-te de dascălie
Ori fi mai de omenie!

Nu da cale și privilegii
Fetei la fărădelegi,
Că moralicesca lege
Dintre dascăli te-a alege,
Și te-a țipa frumusețel,
Că ești immoral, mișel!

Las' că la voi în Bănat
Țic că-i slăbănog bărbat,
Care n'are trei și patru
Drăguțe, cât ține satul.

Las' că la voi nui-i femeie
Care nu-și mai ține o cheie
Să mânânce și — se bee,
La draguți gură se dee.

Dar' fețe bisericesci,
Preoțesci și dascălescii,
Ar trebui se combată
Turcesca modă turbată.

Ei ce fac? Ei pildă dau
Turcii harem cum aveau,
Până când au guvernat
Ungaria și Bănat.

Din domnia Turcului
În țera Bănatului,
A rămas neconturbată
Dragostea cea desfrânată.

Asta trebuie dirésă
Îndreptată și corésă,
Ear' pe cei ce o propagă
Marcule la jug mi-i bagă.

Mi-i înjugă ca pe boi
Și mi-i mână din apoi,
Fie proști, dascăli ori popi
Du-i Mărcuț și mi-i potopi.

Că printre popor de-or sta
Și desfrâul n'or lăsa,
Vom cânta: a ta perire
E din tine Israile!

Bănățeni, vă sfătuesc
Se lăsați lucrul turcesc,
Că de nu, o puteți scî
Înșiși voi vă veți căi.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Decând noi cești din metropolia gr. or. din Ungaria și Transilvania ne mâncăm banii bisericilor după tóte regulile parlamentare, și credincioșii noștri, de abundența fructelor constituționale; ne ies cu părul prin căciulă, sinóde celebre ca-n estan n'am avut.

Sinodul archidiecesan, în sesiunea sa din estan a serbat iubileul de 10 ani, decând așteaptă cu absolutoriul în traistă, ca comisiunea tipografiei archidiecesane se-și aștearnă socotelile sale despre greșelile de tipar spre revisiune mai înaltă. Cuvântarea festivă a ținut-o Batiția, un deputat, despre care se ȃice, că Dumneȃeu, când a făcut noaptea, o a făcut-o după chipul și asemênarea lui, dar' care în sinoade mereu strigă după lumină. La cuvântarea asta Exelenția Sa metropolitul Miron, în calitatea sa de președinte al comisiunei tipografiei archidiecesane Preaînaltul Iubilar, a respuns cu atâta căldură, încât deputatului

Nicoară i s'a aprins putrigaiul administrațiunei bisericesti archidiececane în posonar. În urmarea aceasta Nicoară urcându-se pe tribuna restanțelor consistoriale, c'un torent de lacrimi ferbinți, de lui Popea era gata se i se înece ochilarii în vârful nasului, a rugat pe Exelenția Sa metropolitul Miron, ca, în interesul bine înțeles al bisericilor și școalelor noastre, cărora de câte 5 ani li s'au votizat ajutoare din fundațiunea lui Șaguna, se mai țină sumele votate încă 5 ani neespedate, pențru-ca sinodului archidiececan să i se dea cât mai curênd plăcută ocașiune, de a serba un nou iubileu.

Finind deputatul Nicoară, Cunțan, din plesniceriul salei ședințelor sinodale, dând signalul musical, deputații sinodali s'au sculat și, în corpore, au cântat membrilor consistoriului archidiececan: „Dormiți în pace umbre!“

În sinodul din Arad s'au fost făcut toate pregătirile pentru sêrbarea iubileului de 20 de ani, decând credincioșii gr. or. din Fabricul Timișorei s'au dat afară din bisericilor, și umblă pe la sinoade cu jalba-n proțap, ca se-și recâștîge întrarea în biserică. Trei întâmplări fatale au zădărnicit sêrbarea acestui iubileu. Prima a fost apelul țiaristic al fabricantilor din Timișóra la opiniunea publică, în care au rugat pe V. Babeș de iertare, pențru-că 20 de ani 'i-a îmbetat cu apă delegațională. A două întâmplare a fost doliul diecesei Aradului provenit din incidentul, că trântorul sêrbesc Zsivcovics a roit din mănăstirea Hodoș, și călugării noștrii, care 'și-au depus mătăniile lor la acea mănăstire, pențru ca mai ușor se pótă înghenunchia făcênd curte, au rēmas orfani. A treia întâmplare zădarnicitoare de iubileu a fost un lapsus calami statisticus. Consistorul diecesan din Arad 'și-a fost uitat adecă, se întroducă în raportul sêu statistic o rubrică pențru acei preoți, care trăiesc în

concubinată, pentru ca aceștia se pótă participa cu metresele lor cu tot la iubileu.

Cuintesența celebrității compete sinodului Drăguței din Caransebeș. Drăguța a sêrbat d'odată cu sinodul din estan iubileul de 50 de ani al preoției și al 115-lea al etății sale. Drăguța adecă, când vlădica Moga 'i-a strigat: „Vrednic este de... Trocarii din Brașov“, era de 20 de ani, 50 de ani a fost precot, 20 de ani protopop, 25 de ani episcop, 3 sêptemâni metropolit, și prin urmare la Dumineca Tomii din estan era de 115 ani și 3 sêptemâni.

Iubileul Drăguței a fost magnific, pentru-că diferiți magnificenți erau de față. Întreagă metropolia gr. or. din Ungaria și Transilvania, afară de consistorul archidiececan, a luat parte la iubileu. Consistorul archidiececan singur a lipsit, și asta din motivul, că Drăguța a fost, ca țiganul în Raib, numai scurt timp metropolit, și așa nu 'i-a fost dată a conlucra timp mai îndelungat cu asesorii consistorului archidiececan la blamarea nemuritoare archierească, de care se bucură următorul său actual.

Fie cum vrea Popea și ceialalți călugări din consistorul nostru archidiececan, pentru ale căror poște hierarchice Drăguța trăiește mult prea mult, dar' faptul, că consistorul archidiececan n'a participat la iubileu, va rămânea până la a treia venire un blam pigmeic. Ear' dacă pedeci binecuvântate au fost la mijloc, atâta totuși putea face și consistorul archidiececan: Se jertfească revereanda protopopului Popovici din Oraștie, ca din aceasta să se facă astupușuri sau foitașuri pentru treascurile, ce sau slobođit la iubileul Drăguței cătră ceriuri. Atâta chiar și din acel motiv se putea face, că aruncându-se foitașurile făcute din revereanda protopopului Popovici aprinse cătră ceriuri, Dumnezeu din mirosul lor ar fi venit la cunoștința, că

că în Orăștie trăiește un protopop gr. or. care după prețul proverbial: „Nicht ein Schuss Pulver werth ist“, sau pe românește, care nu merită atâtea paie, cu câte ar merita se-l pârlești.

Reflectând la meritul constituțional al sinoadelor noastre din estan, acela constă din: „Vorbă multă sărăcia omului“. Atâta s'a vorbit și-n estan în sinoadele noastre, și cu atâta logică, încât ori-care balamuc european ne poate învidia. Și eu mult mă mir, că ministrul finanțelor noastre n'a introdus încă o dare de consum al timpului prin vorbirile sfinților nostrii părinți sinodali. Mă mir ȃic, pentru-că nu numai statul ar încassa sumetenii de bani pentru vorba multă din sinoadele noastre, dar' chiar și biserica ar câștiga, pentru-că atunci sfinții părinți sinodali dór' n'ar mai vorbi atâta.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Telegrama Calicului,

adresată episcopului Caransebeșului Ioan Popazu, cu ocasiunea iubileului de 50 de ani.

Preasânția-ta! Cinciȃeci de ani au trecut, decând ești preot, și cine a mâncat cinciȃeci de ani prescuri, acela ușor mai poate flămândi încă 25 de ani ca episcop al Caransebeșului. De aceea eu îți ȃic:

Încă 25 de ani, apoi poate veni Musta ori Muscanii.

Se trăiască Drăguța,

În ciuda lui Musta!

Calicul.

Stan Pătitul.

Dacă chiar mă-ntrebați, ce s'a întâmplat cu capra crâsnicului? — se vă povestesc.

Crâsnicul nostru, precum știți, are, sau mai bine ȕis, avea o capră cât un ȕap. În anii trecuți, după-ce fêta capra puteau suga doi inspectori de dare la ea, și tot mai rămânea lapte destul și pentru ied. Estan, după-ce a fêtat capra, a sterpiti, ca și cassa alodială din Reșinari, și iedul, ori prindea cu gura capra de țite, ori de cõdă,

era tot un deficit. Capra, vedând cu ochii, se usca pe picioré, și iedul, ca se-î dea lapte umbla în jurul ei, ca și Tisza, decând e ministru de finanțe, în jurul lui Rothschild. Cu-n cuvânt, capră și ied se aflau în ajunul cății cu argă-sala, gata a-și da carnea cânilor pomană.

Crâsnicul disperat trimite după mōșa satului, care, cum știți, cu descântăturile ei alungă strigoaele, și scóte și din córnelé dracului lapte. Mōșa vine, se uită cu ochii ei cei chiori la capră, și deóche iedul, de se da tot de-a róta preste cap. Crâsnicul, vedând trântelile iedului, de frică îngălbinește, învólbă din ochi, și-n gurai căscată, graiul 'i-se face cremene. — Prinde capra de córnelé — îi dīce baba satului, și nu-ți pasă nimica, că iedul se dă de-a róta! — Crâsnicul prinde capra cu améndouă mânilé de córnelé, mōșa, ingenunchind, prinde cu unicul colț, ce mai are-n gură, capra de códă, la capră începe ai curge laptele din uger părău, iedul o slăbește din róte, și începe a sugé. Atunci mōșa se scólă, ridică mânilé preste capră, învólbă ochii cătră ceriuri, bolborosește niște cuvinte neînțelese de ființă ómenescă, apoi dīce cătră crâsnic. Slobóde capra, și mâne o poți mulge! Mōșa-și ia plata și se duce.

A dóua dī, când se duce crâsnicul se mulgă capra, o află întinsă lată, ca dada din cort pe scândura lată, și iedul sārind, când preste capră, când cu tóte picioréle preste ea, dór' se scólă. Cu alte cuvinte, crâsnicul cu șustarul în mână, rămăsese orfan de capră, și iedul orfan de lapte.

Necăjit până la disperațiune, crâsnicul chiamă pe mōșa satului și-î arată capra mórtă. Mōșa se miră de rezultatul descântăturilor ei, și dīce: Asta decându-'s nu mi s'a mai întemplat, și eu numai așa 'mi-o pot explica, că Sfântul Haralambie, când 'l-am rugat, ca se trimită binecuvântarea sa, s'a greșit și, înloc de a trimite binecuvântarea caprelor,

a trimis binecuvântarea vacilor, ear' asta prea tare fiind, capra a trebuit se móră. Eu nu port deci nici o vină adaoase móşa!

Aşa va fi, şise crâsnicul, contra voinţei celor de sus nu ne putem pune, dar' réu destul, dacă sub regimul lui Tisza, chiar şi cei din ceriuri, fac astfel de confusiuni!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Ce însemnează, sóţe, »ideea de stat maghiar?«

Pupăză: Rácii ţiganului din carte, sau un individ, in care a fĕtat fómca, şi el, ca lumea se creadă, că e sătul, îşi scobeşte dinţii!

Colac: Las' tu gluma la o parte! Nu veđi tu că gazetele maghiare, i de i, nu visează dect de „idea stat maghiar?!“

Pupăză: Visuri fără isbnd! — M! Într'un stat, în care Ovreei au ajuns la atta nfluen că-n Ungaria „idea de stat maghiar“, tradusă în realitate, nu e alt-ceva dect un cerșitor cu opinci de lac!

Colac: Bine ste, dar' nu veđi tu, că chiar Ovreei trec în Ungaria de cei mai buni patrioi, i-'s cei mai sprinteni adortori ai ideii de stat maghiar?!

Pupăză: Pentru Ovreei Ungaria e ara fgduinelor! Las' tu însă se guverneze Schmerling sau Katkov n Ungaria, i eu mă prind, că dacă mai auđi tu p'un Ovreu vorbind ungurete, Tisza devine cel mai înfocat daco-romanist.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Stichuri celebre cu fotografia-n spate.

Norocul, că Grecii notrii ni se îmbulzesc la temni, i Cmpul Libertății nu e departe, pentru-că în Blaj nu mai ncpem de Ovreei!

Românii din Blaj.

Scânteii și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Nu fără motiv a primit ministru-președintele nostru Tisza conducerea finanțelor Ungariei: El știe, că după cel cu varza merg toate caprele!

* * *

Vai de coda peștelui, căruia i se împute capul!

* * *

Capetele ómenilor sânt ca și oroloagele: Neci unul nu merge întocma cu celalalt, și totuși fie-care se orientează după al său!

* * *

De regulă e fie-care mai înțelept decât cred alții, și mai prost decât crede el însuși!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Colți la grapă se-și facă dracul din toți renegații, și
cu ei se grape vîrfurile Carpaților!

* * *

Șerpi se clocească-n oul Paștilor la toți cei-ce-și schimbă
credința ca vestmintele slabe, și melul Paștilor lor se latre!

* * *

Popă gr. or. în archidiecesă se te faci, conclusele
sinodale se fie pentru tine mazăre-n părete, dar', după-ce
vei mânca adiutul împărătesc din mâna lui Trefort, se-ți
crească raci în burtă!

Popa Condac cu popa Prohod.

Condac: Cine e înțelept?

Prohod: Un prost, care e atât de cuminte, încât el știe, că e măgar!

Condac: Dar' om onest, cine e?

Prohod: Acela, care, cu pericolul de a-și perde onórea, îți fură punga cu banii, ca se 'ți-o dea înapoi!

O diferență.

Muerea: C'un cuvânt, tu ești un bărbat de nimica!

Bărbatul: Și tu ești o muere de nimica cu multe cuvinte! — Asta-i diferența!

Mare complement.

Boerul: Spune-mi draga mea, luamai tu pe mine de bărbat?

Fata de țăran: Așa unul cum ești dumnia-ta, așa fi în stare se iau deloc trei!

Tot a ars.

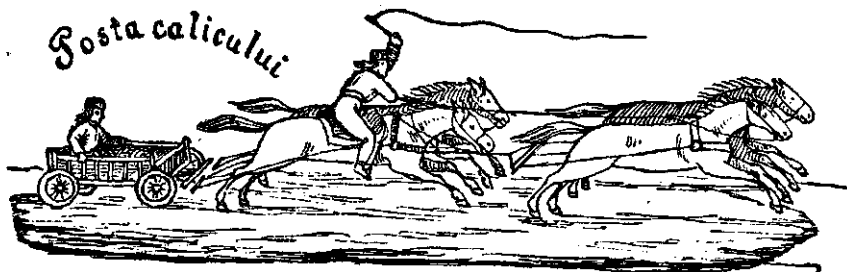

— Te rog domnule, fă-ți milă c'un biet de om, căruia i-a ars totă averea, și-mi dă, cu ce te vei îndura!

— Ai adevărîntă dela deregătorie, că ți-a ars totă averea?

— Da de unde domnule, că și adevărîntă 'mi-a ars!

Gosta calicului

- Ce ai mâncat ađi dimineată țigane?
- Fasole!
- Da de prând?
- Fasole!
- Da de cină?
- Da fasole, firea-ı tu al dracului, ce mă mai întrebi!

Asemenea țiganului vor răspunde toți cei-ce se vor întreba, ce au cetit în numărul acesta al Calicului!

Atâtea corespondințe despre alegerile dietale din estan 'mi-au sosit, de ași putea îneca cu potop întreg publicul cetitor pe un an, dar' eu nu vreau se mă căesc ca Dumne-đeu după potopul biblic! Să nu se supere deci domnii corespondenți, dacă nu voi putea reflecta la toate bețiile electorale și la toți porcii, care s'au tăvălit în papricaș!

Calicul.

Abonați Calicul,

în condițiunile arătate-n fruntea foii. Ministrul de finanțe al Ungariei, și alți culduși, adresându-se la redacțiunea noastră, primesc Calicul cu prețuri reduse.

Toți cei-ce n'au plătit încă abonamentul se-și facă un nod la nas, și să se uite mereu în oglindă, până-și vor aduce aminte de șa scripturii: „Dați lui Dumneđeu, ce e al lui Dumneđeu, și, ce e al Calicului, Calicului!”

Administrațiunea Calicului.